

Etusivu>Rahavaateet>Vähäiset vaatimukset

Tämän sivun alkukielistä versiota [et](#) on muutettu äskettäin. Päivitystä suomennetaan parhaillaan.

[viro](#)

Seuraavat kielet ovat jo saatavilla: [en](#)

Swipe to change

Vähäiset vaatimukset

Viro

1 Vähäisiä vaatimuksia koskevan menettelyn olemassaolo

Säännöt, jotka koskevat siviiliasioiden käsittelyä Viron tuomioistuimissa, vahvistetaan [siviiliprosessilaissa](#). Kun riita-asiaa käsitellään eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2007 mukaisesti, yksinkertaistettuun menettelyyn sovelletaan siviiliprosessilain sääntöjä siltä osin kuin mainitussa asetuksessa ei menettelystä säädetä. Mainitun asetuksen nojalla asian voi ratkaista toimivaltainen käräjäoikeus. Yksinkertaistettua menettelyä koskevan siviiliprosessilain 405 §:n mukaan tuomioistuin käsittelee kanteen yksinkertaistetussa menettelyssä oman harkintansa mukaisesti ottaen huomioon ainoastaan siviiliprosessilaissa säädettyt yleiset menettelyperiaatteet.

1.1 Soveltamisala, vaatimuksen määrällinen katto

Kun riita-asiaa käsitellään eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2007 mukaisesti, yksinkertaistettuun menettelyyn sovelletaan siviiliprosessilain sääntöjä siltä osin kuin menettelystä ei säädetä mainitussa asetuksessa.

Yksinkertaistettua menettelyä voidaan soveltaa rahavaatimusta koskevaan kanteeseen, jos päävaatimuksen arvo on enintään 2 000 euroa ja sivuvaatimusten kanssa enintään 4 000 euroa.

1.2 Menettelyn aloittaminen

Siviiliprosessilain 405 §:n 3 momentin mukaisesti tuomioistuin voi käsitellä kanteen yksinkertaistetussa menettelyssä ilman erillistä määräystä. Tuomioistuin käsittelee kanteen yksinkertaistetussa menettelyssä oman harkintansa mukaisesti ottaen huomioon ainoastaan yleiset menettelyperiaatteet. Tuomioistuin varmistaa yksinkertaistetussa menettelyssä osapuolten perusoikeuksien, perusvapauksien ja olennaisten menettelyoikeuksien noudattamisen sekä kuulee osapuolia näiden pyynnöstä. Kuulemista varten ei tarvitse järjestää oikeudenistuntoa. Osapuolille on kuitenkin ilmoitettava, että niillä on oikeus tulla kuulluiksi tuomioistuimessa. Tuomioistuin voi yksinkertaistaa menettelyä, mutta sen ei ole pakko tehdä niin.

Käsitellessään kannetta yksinkertaistetussa menettelyssä tuomioistuin voi muun muassa

- kirjata pöytäkirjaan vain tarpeellisiksi katsomansa prosessitoimet ja evätä oikeuden esittää vastaväitteitä pöytäkirjaan
- vahvistaa määräajan, joka poikkeaa laissa säädetystä määräajasta
- hyväksyä menettelyn osapuolen sopimussuhteiseksi edustajaksi myös muun kuin laissa tarkoitetun henkilön
- poiketa säädetystä todisteiden esittämistä ja vastaanottamista koskevista muotovaatimuksista ja hyväksyä todisteiksi myös sellaisia todistuskeinoja, joista ei ole säädetty laissa. Tällainen voi olla esimerkiksi osapuolen lausuma, jota ei ole annettu valaehoitena.
- poiketa siitä, mitä laissa säädetään oikeudenkäyntiasiakirjojen toimittamisesta ja osapuolten esittämiä asiakirjoja koskevista muotovaatimuksista, lukuun ottamatta menettelyä vaatimuksen tiedoksiantamiseksi vastaajalle
- luopua kirjallisesta esitutkinnasta tai oikeudenistunnosta
- hankkia todisteita omasta aloitteestaan
- tehdä päätöksen ilman kuvailevaa ja perusteluosaa
- todeta, että asiassa annettu päätös on välittömästi täytäntöönpanokelpoinen – myös muissa kuin laissa säädettyissä tapauksissa – tai että siihen ei sovelleta laissa säädettyä vakuutta.

Hakemuksen, joka koskee eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä, voi jättää tuomioistuimelle sähköisesti tai postipalvelujen tarjoajan välityksellä. Sähköisen hakemuksen voi jättää e-toimik-tietojärjestelmän kautta (<https://www.e-toimik.ee/>). Ainoastaan virolainen henkilökortti mahdollistaa e-toimik-järjestelmään kirjautumisen ja siellä toimien suorittamisen. Hakemuksen voi toimittaa tuomioistuimelle myös sähköpostilla. Viron tuomioistuinten yhteystiedot ovat saatavissa tuomioistuinten verkkosivustolla <https://www.kohus.ee>.

Hakemuksessa on oltava lähettäjän allekirjoitus. Sähköisesti jätetyssä hakemuksessa on oltava lähettäjän digitaalinen allekirjoitus tai se on lähetettävä muulla vastaavalla suojatulla tavalla, joka mahdollistaa lähettäjän tunnistamisen. Sähköisen hakemuksen voi esittää myös faksilla tai muussa muodossa, joka voidaan muuntaa kirjalliseksi asiakirjaksi; tällöin alkuperäiskappale on toimitettava tuomioistuimelle viipymättä. Kun kyseessä on tuomioistuimen päätöstä koskeva valitus, valituksen alkuperäiskappale on toimitettava 10 päivän kuluessa.

Tuomioistuin voi pitää osapuolen sähköpostilla lähettämää hakemusta tai muuta oikeudenkäyntiasiakirjaa riittävänä, vaikka se ei täyttäisikään digitaalista allekirjoitusta koskevaa vaatimusta, jos tuomioistuimella ei ole lähettäjän henkilöllisyyttä eikä asiakirjan lähettämistä koskevia epäilyksiä – erityisesti jos sama osapuoli on lähettänyt tuomioistuimelle samasta sähköpostiosoitteesta samassa menettelyssä digitaalisella allekirjoituksella varustettuja asiakirjoja tai jos tuomioistuin on antanut luvan lähettää hakemuksia tai muita asiakirjoja myös tällä tavalla.

Eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun asetuksen 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan mukainen hyväksyntä voidaan antaa edellä mainitun edellytyksin sähköisen tietojärjestelmän (<https://www.e-toimik.ee/>) kautta taikka sähköpostilla tai faksilla. Vahvistuksen voi lähettää tuomioistuimelle myös yhdessä eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä jätettävän hakemuksen kanssa.

Asianajajille, notaareille, haastemiehille, konkurssipesän hoitajille sekä valtion ja paikallishallinnon yksiköille oikeudenkäyntiasiakirjat on annettava tiedoksi sähköisesti tätä tarkoitusta varten määrättyssä tietojärjestelmässä. Tiedoksiantaminen muulla tavoin on sallittua ainoastaan, jos siihen on pätevä syy. Yksinkertaistetussa menettelyssä voi tosin poiketa oikeudenkäyntiasiakirjojen tiedoksiantamiseen sovellettavista muotovaatimuksista, mutta tähän mahdollisuuteen pitää suhtautua varovaisesti. Tiedoksiantamista koskevista säännöistä ei voi poiketa, kun kyseessä on haastehakemuksen tiedoksiantaminen vastaajalle ja tuomioistuimen päätöksen tiedoksiantaminen menettelyn osapuolelle.

Valtion käsittelymaksun määrä riippuu riita-asian arvosta, joka määritellään rahamääräisen saatavan mukaan. Riita-asian arvoa määriteltäessä ensisijainen maksuvaatimus ja toissijaiset maksuvaatimukset lasketaan yhteen. Jos eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä vaaditaan maksettavaksi korkoa, joka ei ole hakemuksen esittämishetkellä eräntynyt maksettavaksi, hakemuksen esittämishetkellä kertyneen koron määrään on lisättävä summa, joka vastaa yhdelle vuodelle laskettua korkoa. Valtion käsittelymaksun suuruus määritellään lopullisen rahamäärän (riita-asian arvo) ja

valtion käsittelymaksusta annetun lain 59 §:n 1 momentin liitteessä 1 olevan taulukon perusteella.

Kun tuomioon haetaan muutosta, valtion käsittelymaksu on samansuuruinen kuin se, joka oli maksettava esitettäessä käräjäoikeudelle hakemus eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä, ottaen huomioon valituksen laajuus. Kun haetaan muutosta piirituomioistuimelta, valtion käsittelymaksu on 50 euroa. Kun korkeimmalle oikeudelle tehdään kassaatiovalitus tai muutoksenhaku, on asetettava vakuus. Kassaatiovalitukseen liittyvä vakuus on yksi prosentti riita-asian arvosta ottaen huomioon valituksen laajuus; se ei kuitenkaan voi olla alle 100 euroa eikä yli 3 000 euroa. Muutoksenhakuun liittyvä vakuus on 50 euroa.

Oikeudenkäyntitoimiin liittyvät valtion käsittelymaksut ja vakuudet maksetaan valtionvarainministeriön pankkitilille:

SEB Pank – a/a EE571010220229377229 (SWIFT: EEUH22XX)

Swedbank – a/a EE062200221059223099 (SWIFT: HABAEE2X)

Luminor Bank – a/a EE221700017003510302 (SWIFT: NDEAEE2X)

Jos eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä tehtyä tuomioistuimen voimaantullutta päätöstä ei panna täytäntöön vapaaehtoisesti, pakkotäytäntöönpanoa haluavan henkilön on täytäntöönpanomenettelyn aloittamiseksi käännyttävä haastemiehen puoleen.

Asetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan mainitun asetuksen nojalla toteutetussa oikeudenkäynnissä annettu tuomio pannaan täytäntöön Virossa vain, jos tuomio on laadittu viron tai englannin kielellä tai jos todistukseen on liitetty viron- tai englanninkielinen käännös. Jos eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettuun tuomioon on haettu muutosta, asetuksen 23 artiklassa säädetyt toimenpiteet panee täytäntöön se hovioikeus, jolle muutoksenhaku on osoitettu. Jos kyseessä on yksipuolinen tuomio, josta on tehty siviiliprosessilain 415 pykälässä tarkoitettu takaisinsaantihakemus, toimenpiteiden täytäntöönpanoa koskeva hakemus on esitettävä tuomioistuimelle, joka tekee päätöksen takaisinsaantihakemuksesta.

Jos tuomioon ei ole vielä haettu muutosta, asetuksen 23 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden panee täytäntöön asiassa päätöksen tehnyt tuomioistuin.

Asetuksen 23 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta toimivalta on sillä käräjäoikeudella, jonka tuomiopiirissä täytäntöönpano tapahtuu.

Täytäntöönpanomenettelyä koskevan lain 46 pykälässä säädetyissä tapauksissa täytäntöönpanon keskeyttämisestä voi tuomioistuimen lisäksi päättää täytäntöönpanomenettelyä toteuttava ulosottomies.

1.3 Lomakkeet

Yksinkertaistettuja menettelyjä varten ei ole vahvistettu kansallisia vakiolomakkeita.

1.4 Neuvonta

Jos asianosainen osallistuu oikeudenkäyntiin sopimussuhteisen edustajan kautta, edustajalla on oltava vähintään kansallisella tasolla tunnustettu oikeustieteen maisterin tutkinto tai Viron tasavallan koulutuslain 28 §:n 22 momentissa tarkoitettu sitä vastaava pätevyys tai vastaava ulkomainen pätevyys. Tuomioistuin voi yksinkertaistetussa menettelyssä hyväksyä edustajaksi myös sellaisen henkilön, joka ei täytä koulutusvaatimuksia mutta jonka tuomioistuin silti katsoo päteväksi edustajaksi oikeudenkäynnissä. Yksinkertaistetun menettelyn poikkeuksia sovelletaan ainoastaan ensimmäisen asteen menettelyssä käräjäoikeudessa. Käräjäoikeuden hyväksymä sopimussuhteinen edustaja, joka ei täytä koulutusvaatimuksia, ei voi toteuttaa prosessitoimia piirituomioistuimessa eikä korkeimmassa oikeudessa.

Edustajan osallistuminen ei rajoita siviiliasioissa oikeudenkäyntikelpoisen asianosaisen henkilökohtaista osallistumista. Edustajan käytöksen ja tietojen katsotaan vastaavan asianomaisen käytöstä ja tietoja.

Jos tuomioistuin katsoo, että menettelyn osapuolena oleva luonnollinen henkilö ei pysty itse puolustamaan oikeuksiaan ja että osapuolen olennaiset edut voivat jäädä ilman asianajajan apua suojaamatta, se kertoo mahdollisuudesta saada valtion oikeusapua.

Oikeusapua annetaan siviiliprosessilain 180 §:n 1 momentissa säädettyjen oikeusapusääntöjen (180 §) ja valtion oikeusapua koskevassa laissa säädetyin mukaisesti. Valtion oikeusavun antamisesta päätetään henkilökohtaisten hakemusten perusteella.

Valtion maksamaa oikeusapua voi saada luonnollinen henkilö, joka valtion avustusta haettaessa asuu Virossa tai muussa EU:n jäsenvaltiossa tai on Viron tai muun EU:n jäsenvaltion kansalainen. Asuinpaikka määritellään tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1215/2012 62 artiklan perusteella. Muille luonnollisille henkilöille annetaan oikeusapua vain kansainvälisten sopimusten mukaisesti.

Riita-asiassa osapuolen on esitettävä oikeusapuhakemus sille tuomioistuimelle, joka käsittelee asian tai jonka toimivaltaan asian käsittely kuuluisi.

Valtion oikeusapua voidaan antaa luonnolliselle henkilölle, joka ei taloudellisen tilanteensa vuoksi pysty maksamaan oikeudellista asiantuntijapalvelua tai pystyy maksamaan sen vain osittain tai erissä tai jonka taloudellinen tilanne ei oikeudellisen palvelun maksamisen jälkeen mahdollista perustoimeentuloa.

Luonnolliselle henkilölle ei anneta oikeusapua, jos

1) oikeudenkäyntikulut eivät oletettavasti ylitä oikeusavun hakijan kahdella kerroituja keskimääräisiä kuukausituloja, jotka on laskettu hakemuksen jättämistä edeltävien neljän kuukauden keskimääräisten kuukausitulojen perusteella ja joista on vähennetty verot, pakolliset vakuutusmaksut, laissa määritellyistä elatusvelvollisuuksista aiheutuvat kulut sekä kohtuulliset asumis- ja liikkumiskustannukset

2) oikeusavun hakija pystyy kustantamaan oikeudenkäyntikulut, koska hänellä on helposti myytävää omaisuutta, johon voi lain mukaan kohdistaa maksuvaatimuksen

3) oikeudenkäynti liittyy oikeusavun hakijan taloudelliseen tai ammatilliseen toimintaan muttei vaikuta tähän toimintaan liittymättömiin oikeuksiin. Tätä ei sovelleta siltä osin kuin sen ulkopuolelle jää oikeusavun antaminen luonnolliselle henkilölle, jotta tämä vapautuisi valtion käsittelymaksusta kokonaan tai osittain kun kyseessä on kanteen nostaminen tuomioistumessa tai muutoksenhaku ja oikeudenkäynti liittyy oikeusavun hakijan taloudelliseen tai ammatilliseen toimintaan muttei vaikuta tähän toimintaan liittymättömiin oikeuksiin.

1.5 Todisteiden vastaanottamista koskevat säännöt

Tuomioistuin voi yksinkertaistetussa menettelyssä poiketa säädetyistä todisteiden esittämistä ja vastaanottamista koskevista muotovaatimuksista ja hyväksyä todisteiksi myös sellaisia todistelukeinoja, joista ei ole säädetty laissa. Tällainen voi olla esimerkiksi osapuolen lausuma, jota ei ole annettu valahtoisena. Tuomioistuin voi tavallisesta kannemenettelystä poiketen hankkia yksinkertaistetussa menettelyssä todisteita myös omasta aloitteestaan.

Tuomioistuimen toiminta ei saa kuitenkaan vahingoittaa osapuolten yhdenvertaisuutta tuomioistuimessa. Olosuhteiden, joita koskevia todisteita tuomioistuin hankkii, on oltava osapuolten tuomioistuimelle jo esittämiä.

Todisteiden vastaanottamista koskevat säännöt vahvistetaan siviiliprosessilain 25 luvussa. Jollei lainsäädännöstä muuta johdu, molempien osapuolten kannemenettelyssä todistettava vaatimustensa ja vastaväitteidensä tukena ovat tosiseikat. Jollei lainsäädännöstä muuta johdu, osapuolet voivat sopia todistustaakan jakamisesta eri tavoin kuin laissa on säädetty, sekä siitä millaisin todistein minkäkin tosiseikan voi todistaa. Todisteiden esittämisestä

vastaavat asianosaiset. Tuomioistuimien voi ehdottaa osapuolille, että nämä esittäisivät täydentäviä todisteita. Jos osapuoli haluaa esittää todisteita muttei kykene itse niitä esittämään, se voi pyytää tuomioistuinta hankkimaan todisteita. Osapuolen on todisteita esittäessään tai todisteiden hankkimista pyytäessään perusteltava, millaisen asian kannalta tärkeän tosiseikan todistamiseksi se haluaa esittää todisteita tai pyytää todisteiden hankkimista. Todisteiden hankkimista koskevassa pyynnössä on oltava myös tiedot, joiden perusteella todisteet voidaan hankkia. Tuomioistuin vahvistaa esitutkinnassa osapuolille määräajan, jossa näiden on esitettävä todisteet tai pyydettävä niiden hankkimista. Jos todisteiden hankkimista koskeva osapuolen pyyntö hylätään sen vuoksi, että osapuoli on tuomioistuimen vaatimuksesta huolimatta jättänyt todisteiden hankintakulut maksamatta, kyseisellä osapuolella ei ole enää vastaisuudessa oikeutta pyytää todisteiden hankkimista, jos pyyntöön suostuminen lykkäisi asian käsittelyä.

Jos todisteita on tarpeen vastaanottaa asiaa käsittelevän tuomioistuimen tuomiopiiriin ulkopuolella, kyseinen tuomioistuin voi pyytää prosessitoimen toteuttamista siinä tuomioistuimessa, jonka tuomiopiirissä todisteita voi vastaanottaa. Erityispyyntöön sovelletaan menettelyä, joka on vahvistettu erityisjärjestelynä pyydettävän prosessitoimen toteuttamiseksi. Osapuolille annetaan tiedoksi prosessitoimen ajankohta ja paikka, mutta osapuolen poissaolo ei estä erityispyynnön täyttämistä. Prosessitoimen pöytäkirja ja erityispyynnön täyttämiseksi hankitut todisteet toimitetaan välittömästi asiaa käsittelevälle tuomioistuimelle. Jos erityispyyntöä täyttävän tuomioistuimen hankkiessa todisteita syntyy riita, jonka ratkaiseminen vaikuttaa todisteiden hankkimisen jatkamiseen ja jota erityispyyntöä täyttävä tuomioistuin ei voi ratkaista, riita-asian ratkaisee pääasialla käsittelevä tuomioistuin. Jos erityispyyntöä täyttävä tuomioistuin katsoo, että asian ratkaisun kannalta on järkevää antaa todisteiden hankkiminen jonkin toisen tuomioistuimen tehtäväksi, se esittää tällaiselle tuomioistuimelle asianmukaisen hakemuksen ja ilmoittaa siitä oikeudenkäynnin osapuolille.

Siviiliprosesseissa voi Virossa käyttää todisteita, jotka on hankittu toisessa maassa kyseisen maan lainsäädännön mukaisesti, jos niiden hankkimiseksi toteutettu prosessitoimi ei ole ristiriidassa Viron siviilioikeudenkäynnin periaatteiden kanssa. Virolaisen tuomioistuimen kokoonpano, joka on pyytänyt todisteiden vastaanottamista jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1206/2001 mukaisesti, tai pyynnön perusteella toimiva tuomari, voivat kyseisen asetuksen mukaisesti olla läsnä ja osallistua todisteiden vastaanottamiseen toisen maan tuomioistuimessa. Asianosaiset, näiden edustajat ja asiantuntijat voivat osallistua todisteiden vastaanottamiseen samalla tavoin kuin niillä on oikeus osallistua todisteiden vastaanottamiseen Virossa. Edellä mainitun asetuksen 17 artiklan 3 kohdassa sallitun mukaisesti virolaisen tuomioistuimen vastaanottaessa suoraan todisteita jossain muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa vastaanottamiseen voi osallistua asiaa käsittelevän tuomioistuimen kokoonpano, pyynnön perusteella toimiva tuomari tai tuomioistuimen nimeämä asiantuntija.

Jos todisteita pitää vastaanottaa muualla kuin Euroopan unionin jäsenvaltiossa, tuomioistuin pyytää todisteiden vastaanottamista ulkomailla siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa koskevan yleissopimuksen mukaisesti todisteiden vastaanottamista toimivaltaisen laitoksen välityksellä. Tuomioistuin voi vastaanottaa todisteita ulkomailla myös Viroa asianomaisessa maassa edustavan lähetystön tai toimivaltaisen konsulivirkamiehen välityksellä, jos sitä ei ole kielletty asianomaisen maan lainsäädännössä.

Todisteen esittänyt tai todisteiden hankkimista pyytänyt osapuoli voi luopua todisteesta ja peruuttaa sen vain toisen osapuolen suostumuksella, jollei laissa toisin säädetä.

1.6 Kirjallinen menettely

Yksinkertaistettua menettelyä sovellettaessa asian voi ratkaista kirjallisessa menettelyssä. Tuomioistuin varmistaa osapuolten perusoikeuksien, perusvapauksien ja olennaisten menettelyoikeuksien noudattamisen sekä kuulee osapuolia näiden pyynnöstä. Kuulemista varten ei tarvitse järjestää oikeudenistuntoa. Tuomioistuin voi luopua kirjallisesta esitutkinnasta tai oikeudenistunnosta.

1.7 Tuomion sisältö

Tuomiossa on johdanto-osa, tuomiolauselma, kuvaileva osa ja perusteluosa.

Johdanto-osassa mainitaan

päätöksen tehneen tuomioistuimen nimi

päätöksen tehneen tuomarin nimi

päätöksen julkistamisaika ja -paikka

riita-asian numero

kanteen kohde

riita-asian arvo

osapuolten nimet ja henkilötunnukset tai yritysrekisterinumero

osapuolten osoitteet, jos se on selvästi tarpeen päätöksen täytäntöönpanemiseksi tai tunnustamiseksi

osapuolten edustajien nimet, ja jos edustajat ovat vaihtuneet, viimeisten edustajien nimet

viimeisen oikeudenistunnon ajankohta tai viittaus asian ratkaisemiseen kirjallisessa menettelyssä.

Tuomion kuvailevassa osassa esitetään vaatimusten ja niitä koskevien väitteiden, vastaväitteiden ja esitettyjen todisteiden olennainen sisältö lyhyesti ja loogisessa järjestyksessä.

Tuomion perusteluosaan merkitään tuomioistuimen tunnustamat olosuhteet ja niistä tehdyt päätelmät ja päätelmien perustana olevat todisteet sekä tuomioistuimen soveltamat lait. Tuomioistuimen on tuomiossa perusteltava, miksei se hyväksy kantajan tai vastaajan esittämiä tosiseikkoja. Sen on analysoitava kaikki todisteet. Jos tuomioistuin ei ota jotakin todistetta huomioon, sen on perusteltava se tuomiossa. Jos tuomioistuin hyväksyy vaihtoehdoisen vaatimuksen, sen ei tarvitse perustella toisen vaihtoehdoisen vaatimuksen hylkäämistä.

Jos tuomioistuin käsittelee kanteen **yksinkertaistetussa menettelyssä**, se voi jättää tuomiosta pois kuvailevan ja perusteluosan tai mainita perusteluosassa vain oikeudelliset perustelut ja päätelmän perustana olevat todisteet.

Tuomiolauselmassa tuomioistuin antaa selkeän ja yksiselitteisen ratkaisun osapuolten vaatimuksiin, ratkaisua vailla oleviin hakemuksiin ja sovellettaviin turvaamistoihin liittyviin kysymyksiin. Tuomiolauselman oltava selkeä ja täytäntöönpantavissa ilman tuomion muita tekstiosuuksia.

Siihen merkitään myös miten, mihin mennessä ja mihin tuomioistuimeen päätöksestä voi valittaa, sekä mainitaan, että valitus voidaan käsitellä kirjallisessa menettelyssä, jos hakemuksessa ei pyydetä sen käsittelemistä oikeudenistunnossa. Yksipuolisessa tuomiossa mainitaan oikeus nostaa päätöksestä takaisinsaantikanne. Tuomiolauselmassa selitetään myös, että silloin kun muutoksenhau tekijä haluaa oikeusapua (esim. vapautusta muutoksenhausta perittävästä valtion käsittelymaksusta), hänen on oikeudenkäynnin määräaikaisten noudattamiseksi tehtävä prosessitoimi eli tehtävä muutoksenhaku muutoksenhau määräajan puitteissa.

1.8 Kulujen korvaaminen

Yleiset periaatteet:

Kannemenettelyssä kuluista vastaa hävinnyt osapuoli.

Hävinneen osapuolen on korvattava toiselle osapuolelle oikeudenkäyntikulujen lisäksi oikeudenkäynnistä aiheutuneet muut kuin oikeudenkäyntiin liittyvät kulut.

Oikeudenkäyntikuluja ovat valtion käsittelymaksu, vakuus ja asian käsittelystä aiheutuvat kulut. Asian käsittelystä aiheutuvia kuluja ovat a) todistaja-, asiantuntija- ja tulkkauskulut sekä tuomioistuimen asiantuntijoista annetun lain nojalla kulut, jotka ovat aiheutuneet asiantuntija-arvion tekemisen yhteydessä henkilölle, joka ei ole osapuolena oikeudenkäynnissä b) asiakirjanäytön ja fyysisten todisteiden hankkimiseen liittyvät kulut c) tutkintaan liittyvät kulut, mukaan lukien tuomioistuimen matkakulut d) kulut, jotka aiheutuvat haastemiesten suorittamasta oikeudenkäyntiasiakirjojen tiedoksiantamisesta ja toimittamisesta ulkomaille tai ekstraterritoriaalisille Viron kansalaisille e) oikeudenkäyntiasiakirjojen luovuttamisesta aiheutuvat kulut f) riita-asian arvon määrittelystä aiheutuvat kulut. Muita kuin oikeudenkäyntiin liittyviä kuluja ovat a) oikeudenkäynnin osapuolten edustajien kulut b) oikeudenkäynnin osapuolille oikeudenkäynnin yhteydessä aiheutuvat matka-, posti-, viestintä- ja majoituskulut sekä muut vastaavat kulut c) oikeudenkäynnin osapuolten saamatta jääneet palkat tai muut saamatta jääneet vakituiset tulot d) laissa säädettyjen esitutkimamenettelyjen kulut, paitsi jos kanteen nostetaan yli kuusi kuukautta esitutkimamenettelyn jälkeen e) kanteen turvaamiseen liittyvä haastemiehen palkkio ja kanteen turvaamista koskevan päätöksen täytäntöönpanosta aiheutuvat kulut f) haastemiehen palkkio oikeudenkäyntiasiakirjojen tiedoksiantamisesta g) haastemiehen palkkio Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 655/2014 perusteella tehdyn eurooppalaisen tilivarojen turvaamismääräyksen toteuttamisesta, eurooppalaisen tilivarojen turvaamismääräyksen toteuttamiskulut sekä haastemiesten ja konkurssipesän hoitajien liiton palkkio saman määräyksen nojalla esitetyn tietopyynnön käsittelystä h) oikeudenkäyntikuluihin liittyvää oikeusapua koskevan hakemuksen käsittelykulut i) sovittelumenettelyyn osallistumisen kulut silloin kun tuomioistuin on velvoittanut osapuolet osallistumaan.

Osapuolen laillisen edustajan oikeudenkäyntikulut korvataan samoin edellytyksin kuin osapuolten menettelykulut.

Jos kanteen vaatimukset täytyvät osittain, oikeudenkäyntikulut jaetaan tasan osapuolten kesken, jollei tuomioistuin jaa niitä suhteutusti tai määrää kuluja kokonaan tai osittain osapuolten itsensä kannettaviksi.

Kulujen jakautuminen merkitään lopulliseen päätökseen. Määrät vahvistetaan oikeudenkäyntikulujen määrittämistä koskevien sääntöjen mukaisesti joko asiakysymyksen osalta tehdystä lopullisesta päätöksestä tai erillisessä menettelyssä sen jälkeen kun asiakysymyksen osalta tehty lopullinen päätös on tullut voimaan.

1.9 Muutoksenhakumahdollisuus

Käräjäoikeus voi merkitä yksinkertaistetussa menettelyssä annettuun tuomioon antavansa luvan hakea tuomioon muutosta. Käräjäoikeus antaa tällaisen luvan ennen kaikkea silloin kun se katsoo, että muutoksenhakutuomioistuimen ratkaisu on tarpeen piirituomioistuimen lausunnon saamiseksi jostakin oikeuskysymyksestä. Muutoksenhakulupaa ei tarvitse perusteella.

Jos tuomio annetaan yksinkertaistetussa menettelyssä, tuomioistuin merkitsee tuomiolauselmaan, miten ja milloin tuomioon voi hakea muutosta.

Piirituomioistuin voi käsitellä yksinkertaistetussa menettelyssä annettua tuomiota ilman käräjäoikeuden lupaa, ja myös muutosta voi hakea ilman käräjäoikeuden lupaa. Jos käräjäoikeus ei ole antanut valituslupaa, piirituomioistuin käsittelee muutoksenhaun, jos käräjäoikeuden päätökseen on voinut vaikuttaa selkeä virhe lainsäädännön soveltamisessa tai tosiseikkojen toteutamisessa. Piirituomioistuin voi kuitenkin kieltäytyä käsittelemästä muutoksenhakua sen vähäisen rahallisen arvon vuoksi ainoastaan silloin, kun asia ratkaistiin käräjäoikeudessa todennäköisesti oikein ja asian jatkokäsittely muutoksenhakumenettelyssä aiheuttaisi vain tarpeettomia kuluja sekä ajallisesti että rahallisesti. Piirituomioistuin ei voi jättää muutoksenhakua käsittelemättä pelkästään sillä perusteella, että tuomio on annettu yksinkertaistetussa menettelyssä. Tuomioon, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on antanut eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä, voivat hakea muutosta asianosaiset ja itsenäisiä kanteita esittävät kolmannet osapuolet mainitun tuomion antaneen käräjäoikeuden toimivaltaisuuksien mukaan määräytyvässä piirituomioistuimessa. Vaikka kolmas osapuoli ei esittäisi itsenäistä kantetta, se voi hakea muutosta, jos muutoksenhaku ei ole ristiriidassa sen kantajan tai vastaajan valituksen kanssa, jonka puolella kolmas osapuoli osallistuu menettelyyn. Kun kyseessä on valituksen tai muun menettelytoimen tekeminen, kolmannen osapuoleen sovelletaan samaa määräaikaa kuin kantajaan tai vastaajaan, jonka puolella kolmas osapuoli osallistuu oikeudenkäyntiin.

Muutosta ei voi hakea, jos molemmat osapuolet ovat luopuneet valitusoikeudesta tuomioistuimelle jätetyssä hakemuksessa.

Muutosta on haettava 30 päivän kuluessa siitä, kun tuomio on annettu tiedoksi muutoksenhakijalle, tai viiden kuukauden kuluessa ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomion julkistamisesta.

Jos muutoksenhaun määräajan aikana asiassa tehdään täydentävä päätös, määräaika alkaa täydentävän päätöksen tiedoksiantamisesta uudestaan myös alun perin tehdyn päätöksen osalta. Jos täydennetään sellaista tuomiota, jossa ei ole kuvailevaa osaa tai perusteluosaa, muutoksenhaun määräaika alkaa puuttuvan osan osalta uudestaan täydellisen tuomion tiedoksiantamisesta.

Muutoksenhaun määräaikaa voidaan molempien osapuolten suostumuksella lyhentää tai pidentää niin, että se on enintään viisi kuukautta tuomion julkistamisesta.

Muutoksenhaussa voi vedota ainoastaan siihen, että ensimmäisen oikeusasteen päätös perustuu oikeudelliseen virheeseen tai että muutoksenhakumenettelyssä pitäisi siinä huomioon otettavien tosiseikkojen ja todisteiden perusteella tehdä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätöksestä poikkeava päätös.

Hakemuksessa on oltava muun muassa seuraavat tiedot: 1) valituksen kohteena olevan päätöksen tehneen tuomioistuimen nimi, päätöksen päivämäärä ja asian numero 2) selkeästi ilmaistu muutoksenhakijan vaatimus, johon on merkitty, miltä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätökseen haetaan muutosta ja millaista ratkaisua piirituomioistuimelta haetaan 3) perustekirjelmä 4) valituksen kohteena olevan päätöksen tiedoksiantopäivä.

Perustelukirjelmässä on oltava seuraavat tiedot: 1) minkä oikeudellisen virheen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on päätöksessään tai päätöstä tehdessään tehnyt tai millaisen tosiseikan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tunnustanut väärin tai riittämättömästi 2) mistä oikeudellinen virhe tai tosiseikan väärä tai riittämätön tunnustaminen johtuu 3) viittaus todisteisiin, joilla hakija haluaa tukea tosiseikkoja koskevia väitteitään.

Muutoksenhakuun on lisättävä asiakirjatodisteet, joita ei esitetty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja joiden hyväksymistä hakija pyytää tuomioistuimelta. Jos muutoksenhaun tueksi esitetään uusia tosiseikkoja ja todisteita, hakemuksessa on mainittava, miksei kyseisiä tosiseikkoja ja todisteita ollut esitetty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle.

Jos hakija toivoo, että tuomioistuin kuulee todistajaa, määrää menettelyn osapuolen lausuman annettavaksi valaehoitena tai pyytää asiantuntijanlausuntoa tai määrää katselmuksen, toive on esitettävä hakemuksessa perusteluineen. Tällöin hakemukseen on kirjattava todistajien tai asiantuntijoiden nimet, osoitteet ja yhteystiedot, jos ne ovat tiedossa.

Hakemuksessa on mainittava, jos hakija toivoo, että asia käsitellään oikeudenistunnossa. Jollei tällaista mainintaa ole, hakijan katsotaan suostuneen kirjalliseen menettelyyn.

Jos tuomioistuimen päätöksessä ei ole kuvailevaa osaa tai perusteluosaa, käräjäoikeudelle on ilmoitettava kymmenen päivän kuluessa päätöksen tiedoksiantamisesta aikeesta tehdä muutoksenhaku. Tuomioistuin täydentää päätöstä lisäämällä siihen puuttuvan osan kirjallisessa menettelyssä. Kun päätöstä täydennetään, muutoksenhaun esittämisen määräaika alkaa uudelleen täydennetyt päätöksen tiedoksiantamisesta. Muutoksenhakumenettelyyn osapuoli voi tehdä piirituomioistuimen päätöksestä korkeimmalle oikeudelle kassaatiovalituksen, jos piirituomioistuin on vakavasti rikkonut oikeudenkäyntimenettelyä koskevaa lainsäädäntöä tai soveltanut väärin aineellisen oikeuden säännöstä. Vaikka kolmas osapuoli ei esittäisi itsenäistä kantetta, se voi tehdä kassaatiovalituksen siviiliprosessilaissa säädettyin edellytyksin.

Kassaatiovalitusta ei voi tehdä, jos molemmat osapuolet ovat luopuneet valitusoikeudesta tuomioistuimelle jätetyssä hakemuksessa.

Kassaatiovalitus on tehtävä 30 päivän kuluessa siitä kun tuomio on toimitettu valituksentekijälle tai viiden kuukauden kuluessa piirituomioistuimen tuomion julkistamisesta.

Jos pyydetään asian uudelleen tutkimista eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2007 18 artiklan nojalla, asian ratkaiselle kärjäoikeudelle on esitettävä takaisinsaantihakemus. Takaisinsaantihakemus on esitettävä yksipuolisen tuomion antaneelle kärjäoikeudelle 30 päivän kuluessa yksipuolisen tuomion tiedoksiantamisesta. Jos yksipuolinen tuomio annetaan tiedoksi julkisesti, takaisinsaantihakemuksen voi esittää 30 päivän kuluessa siitä, kun vastaaja on saanut tietää yksipuolisesta tuomiosta tai sen täytäntöönpanemiseksi aloitetusta täytäntöönpanomenettelystä.

Päivitetty viimeksi: 16/12/2021

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.